

Master učenje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Internacionalni univerzitet, Novi Pazar

Sadržaj

Uvod 2

1. DEFINISANJE POJMOVA 3

1.1. Pojam učenja 3

1.2. Pojam majstorskog učenja 3

2. NAPREDOVANJE U TOKU UČENJA 5

3. MAJSTORSKO UČENJE 7

3.1. Kako majstorsko učenje utiče na obrazovanje 10

3.2. Povratne informacije, popravne mere i obogaćivanje 10

3.3. Usklađenost nastavnih komponenti 10

ZAKLJUČAK 14

LITERATURA 15

Uvod

Masteri učenje je teorijski model koji je zasnovao Kerol, na osnovu istraživanja koja su pokazala da 95% učenika mogu postići približno jednak uspeh u učenju, ako su im dostupni prilagođeni saznanjivi izvori, sistematična pomoć, praćenje i vrednovanje, i ako im se za učenje ostavi dovoljno vremena. Srušena je podela učenika na dobre i loše, a uvedena podela na učenike koji brže i koji sporije uče.

Majstorsko učenje predlaže da sva deca mogu da uče, kada uče uz odgovarajuće uslove za učenje u učionici.

Primena majstorskog učenja se zasniva na Benjamin Blumovoj teoriji učenja pomoću napredovanja.

Majstorsko učenje je pretežno zasnovano na grupnom radu u kome deca uče sarađujući sa svojim drugovima. Međutim, neki smatraju da majstorsko učenje treba da se zasniva na samostalnom radu, a ne na grupnom radu sa drugim učenicima.

Ukratko, majstorsko učenje nije novi metod nastave. Zasniva se na konceptu da deca mogu da nauče sve kada se nađu u uslovima koji im odgovaraju. Učenik mora da dostigne unapred utvrđen nivo majstorstva na jednom nivou pre nego što je dozvoljeno da pređe na sledeći.

U majstorskom učenju učenicima su date specifične povratne informacije o njihovom učenju u vremenskim intervalima tokom nastavnog perioda. Ove povratne informacije, pomažu učenicima da identifikuju šta su dobro naučili i šta nisu dobro naučili. Za oblasti koje nisu dobro naučili biće im dodeljeno više vremena da se postigne majstorstvo.

DEFINISANJE POJMOVA

Pojam učenja

Učenje postaje sinonim sa nizom klasičnih psiholoških termina, kao što su: Sticanje, Praksa, Vežbanje, Iskustvo. Čak i „uticaj spoljašnje sredine" i „uticaj socijalne sredine" u izvesnoj meri pretpostavljaju proces učenja. Na primer, socijalna sredina obično deluje tako što podstiče izvesne aktivnosti, što neke radnje nagrađuje, a druge kažnjava. Jednostavna i česta definicija pojma učenja glasi:

Učenje je promena u aktivnosti individue koja je rezultat ranijeg iskustva. Učenje je relativno trajna promena ponašanja individue.

Učenje se obično, u svakodnevnom govoru, a neretko i u školskoj praksi, određuje kao proces sticanja znanja i razvijanja navika i veština. Ovo određenje podrazumeva da je aktivnost učenja svesna, namerna i motivisana, da se najčešće svodi na ponavljanje onoga što se uči dok se ne usvoji, te da je rezultat učenja izražen u novom znanju, navici ili veštini. Mada je navedeno određenje pojma učenja bilo rasprostranjeno ranije, i danas se nailazi na slična shvatanja među običnim ljudima-laicima, roditeljima, a ponekad i među nastavnicima.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com